

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3181/2022
17.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., против тужене Република Србија, Високи савет судства, Основни суд у Зајечару, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Зајечару, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3048/21 од 03.11.2021. године, у седници одржаној 17.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3048/21 од 03.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3048/21 од 03.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3048/21 од 03.11.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П 832/20 од 22.06.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца да му тужена на име накнаде штете исплати износ од 1.290.618,00 динара са законском затезном каматом од 06.11.2020. године до исплате и тужилац обавезан да туженој накнади трошкове поступка у износу од 21.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, позивом на члан 404. став 1. Закона о парничном поступку, из чије садржине произлази да пресуду побија због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

По ревизији против правноснажне пресуде предмет је достављен Врховном суду на одлучивање. У достављеном спису налази се и ревизија тужиоца против решења истог суда Гж.1205/21 од 25.11.2021.године, али с обзиром да такво решење у спису није садржано и не може се закључити да је донето у истој парници, засада се ревизија против решења не може разматрати .

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Ценећи разлоге тужиоца за одлучивање о ревизији изјављеној против пресуде донете у другом степену, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду материјалне штете, у чињенично-правној ситуацији да је Основни суд у Зајечару против тужиоца, као извршног дужника, донео решење о извршењу Иив 68/20 од 16.03.2020. године, против ког је тужилац изјавио приговор, а након поднеска да одустаје од приговора, решење о извршењу је достављено јавном извршитељу који је донео закључак о уплати предујма, али не и решење о спровођењу извршења, тако што је тужбени захтев против Републике Србије одбијен као неоснован, из разлога што тужилац није доказао у чему се огледа незаконито или неправилно поступање органа тужене, односно да је претпрео штету чију накнаду потражује, с обзиром на то да поступак извршења на имовини тужиоца није спроведен, односно није ни донето решење о спровођењу извршења, и одлучено позивом на одредбе члана 154 и 155. Закона о облигационим односима и члана 231. став 2. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована побијана пресуда другостепеног суда, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. У парницама ради накнаде ове врсте штете, примена материјалног права је условљена утврђеним чињеничним стањем, које се не може оспоравати у поступку по ревизији. Пре свега, захтева се да тужилац докаже да му је штета проузрокована у вршењу или у вези са вршењем функција државног органа, који рад се може сматрати прекорачењем, злоупотребом или погрешном применом датих овлашћења, те постојање узрочно-последичне везе између таквих радњи и предметне штете. У противном, нема основа тражењу накнаде штете. С тим у вези, у овом случају је одлучено у складу са судском праксом по наведеном правном институту, мимо којих нема потребе за разматрањем других правних питања. Такође, институт изузетне дозвољености ревизије резервисан је искључиво за питања из домена примене материјалног права. Применом овог института не могу се разматрати процесна питања, на која се управо указује наводима ревизије тужиоца.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија против другостепене пресуде није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 06.11.2020. године, а вредност предмета спора износи 1.290.618,00 динара.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**